

спалва въ сѣрдце-то му отъ майчины-ты му грѣды, то отъ-сѣтнѣ пламти прѣдъ стѣпкы-ты, като пламькѣ на благочестіе-то кѣмъ Бога.

13. Вѣроисповѣданіе-то тамъ съдѣйствува кѣмъ облагородваніе на сѣрдце-то, гдѣ-то искуството на отхранѣ-тѣ прѣстава и внимающе-то око не стига.

14. Покажи на братія-та си дѣломъ и словомъ, че имашъ вѣроисповѣданіе и че ся боишь Богу.

15. Покажи имъ чрѣзъ примѣры-ты си, че Богъ трѣбва да ся почита не чрѣзъ праздны-ты думы, нѣ чрѣзъ добродѣтели-ты дѣла, и че само тогасъ живѣемъ съ него и въ него, кога-то правимъ дѣла-та на любовь-тѣ, на смиренность-тѣ, на покорность-тѣ, на примиреніе-то и на общеползие-то.

ГЛАВА СЕДМА.

Юношеска-ша възрасль.

1. Каквы ще бѣдѣтъ бѣдѣщы-ты врѣмена и бѣдѣщи-ти человекци, то виси отъ человекцы-ты, что живѣють днѣсь.

2. Чрѣзъ тѣхны-ты добродѣтели и лошетіи, чрѣзъ тѣхны-ты мысли и заблужденія и чрѣзъ нѣжны-ты или жестоки-ты тѣхны нѣравы ся прѣдуготовлява сѣдбина-та на послѣдородцы-ты.

3. Въ юношя-та взѣма начяло образъ-тѣ на бѣдѣщый характеръ, кой-то ще остане неизгладенъ.

4. Ако въ младость-тѣ не обдѣржишь стремленіе-то на страсти-ты, то не ще можешъ вече да ся въздѣржишь отъ тѣхъ въ всячкый си прочій животъ.